

НАСТАВНИ ПРОГРАМ ЗА ПРЕДМЕТ: **ЊЕМАЧКИ ЈЕЗИК** (други страни језик)

РАЗРЕД: **ШЕСТИ** (прва година учења)

СЕДМИЧНИ БРОЈ ЧАСОВА: **2**

ГОДИШЊИ БРОЈ ЧАСОВА: **72**

НИВО ПОСТИГНУЋА: **A1.1**

ОПШТИ И ПОСЕБНИ ЦИЉЕВИ ПРОГРАМА

Васпитни циљеви наставе њемачког језика су усмјерени ка развијању личности ученика и према њиховом уклапању у друштвену средину која превазилази националне оквире.

Ту се подразумева:

- развијање позитивног односа према страном језику и култури;
- разумијевање туђег језика и културе уз уочавање сличности односно разлика међу културама, те развијање интеркултуралне комуникативне способности;
- боље упознавање властитог идентитета;
- развијање критичког мишљења и свјесна примјена нових искустава у изражавању;
- извршавање постављених обавеза и развијање личне одговорности;
- сарадња на заједничком остварењу планираних циљева;
- самопоштовање и остварење властите посебности и креативности;
- развијање способности вредновања и самовредновања.

Основни образовни циљеви наставе страних језика су стицање основних језичких вјештина, навика и знања на рецептивном и продуктивном плану:

- Оспособљавање за слушање и разумијевање кратких и једноставних усмених порука на страном језику;
- Савладавање основа фонолошких закона, ритма и интонације страног језика. Способност изражавања у складу са обрађеним и усвојеним градивом;
- Савладавање основних правила читања. Читање са разумијевањем краћих текстова у складу са обрађеним градивом.
- Савладавање основа писмености. Способност писменог изражавања у склопу обрађеног градива у смислу писања кратких реченица са познатим ријечима.

ИНТЕРДИСЦИПЛИНАРНИ САДРЖАЈ:

Ученици ће такође учити њемачки језик ослањајући се на знање стечено кроз учење других наставних предмета, а у оквиру датих тема.

Ученици уче страни језик и продубљују свој фонд ријечи уз помоћ осталих предмета које уче у школи, нпр.:

- уз помоћ цртања, сликања, плеса, итд. (визуелне умјетности);
- уз помоћ спортова и игара (гимнастика, спортови);
- уз помоћ слушања музике (музика).

ИНТЕРКУЛТУРАЛНЕ ВЈЕШТИНЕ:

Ученици уче:

- да уоче главне разлике између културе своје земље и културе земаља њемачког говорног подручја и поштују културолошке разлике;
- да на одговарајући начин комуницирају са људима циљне културе;
- да се у свакодневном животу понашају на природан начин, што такође подразумева говор тијела (гестикација рукама, погледи, раздаљина између саговорника, итд.) и узвике.

Ученици ће се:

- упознавати са сличностима и различитостима између њихове земље и земаља њемачког говорног подручја из области културе, образовања, слободног времена, начина живљења...

- научити како да се у непосредном контакту учтиво понашају у комуникацији са припадницима културе земље чији језик уче;
- научити да поштују традицију, обичаје, навике других људи, итд.

УЧЕЊЕ КАКО ТРЕБА УЧИТИ:

Ученици ће учити да:

- развију позитиван став према учењу језика;
- покажу одговорност и активност у ситуацијама када уче језик;
- процјењују властити успјех у достизању постављеног циља у односу на остале ученике из разреда;
- користе различите методе и стратегије учења типичне за учење језика;
- користе информациону технологију код учења језика;
- користе самостално уџбенике, рјечнике и другу литературу;
- разумију и прихвате другу културу и обичаје.

САДРЖАЈИ И ИСХОДИ ПРОГРАМА

Тема	Садржаји
Поздрављање, упознавање, представљање	Поздрављање при сусрету и растанку (уобичајене фразе и изрази); Представљање себе, утврђивање идентитета других особа, ословљавање; Имена држава и градова њемачког говорног подручја;
Школа	Учионица (намјештај у учионици и наставна средства); Наставни предмети, распоред часова; Дани у седмици, мјесеци, годишња доба и вријеме на сату;
Породица	Чланови уже и шире породице; Представљање породице (старост, мјесто становања, изглед (млад – стар; висок – низак; дебео – танак; марљив – лијен; љубазан – нељубазан; весео – мрзовољан); Године старости, датуми и бројеви година;
Становање	Мјесто становања (село, град); Именовање просторија у кући и стану; Основни намјештај у стану; Моја соба; Основне радње везане за стан и становање (Гдје ко шта ради);

У табели није дат оквирни број часова за реализацију одређене теме. Наставник ће приликом планирања и припремања за наставни процес, узимајући у обзир факторе попут нивоа постигнућа ученика, нивоа сложености наставне теме и слично, одредити број часова који је потребан за реализацију појединих садржаја у оквиру неке теме. Преостали часови су предвиђени за писане провјере постигнућа. У првом полугодишту потребно је реализовати један ЗОТ (низ задатака објективног топа), а у другом полугодишту један школски писани задатак и један ЗОТ. Обим писаног задатка мора бити одговарајући и провјерен. Задатак је састављен тако да се почиње лакшим, па настави тежим задацима. Број могућих бодова је унапријед одређен и написан. Послије писаног задатка, односно ЗОТ-а, слиједи исправак који ученици заједно пишу. Поред наведених, наставник планира и реализује и друге врсте писаних провјера постигнућа.

Предложене теме су обавезни дио садржаја наставног програма, али њихов редослијед није обавезујући као ни повезивање поједине тематике с предложеним језичким структурама, што значи да их не треба схватити као градиво предвиђено за једну лекцију у уџбенику.

У табели није дат оквирни број часова за реализацију одређене теме. Наставник ће приликом планирања и припремања за наставни процес, узимајући у обзир факторе попут нивоа

постигнућа ученика, нивоа сложености наставне теме и сл, одредити број часова који је потребан за реализацију појединих садржаја у оквиру неке теме. Предложене теме су обавезни дио садржаја Наставног програма, али немају обавезујући карактер што се тиче редослиједа наставних цјелина нити повезивања поједине тематике с предложеним језичким структурама, што значи да их не треба схватити као градиво предвиђено за једну лекцију у уџбенику.

Исходи учења	Садржаји програма / Појмови	Корелација са другим наставним предметима
<p>РЕЦЕПЦИЈА Слушање са разумијевањем Ученик ће моћи да:</p> <ul style="list-style-type: none"> - уочава разлику између њемачког и осталих страних језика; - разумије појединачне ријечи; - разумије једноставне усмене поруке не дуже од двије минуте, на нивоу глобалног разумијевања, које се односе на ученика, његову породицу и школу под условом да се говори јасно и књижевним језиком; - приликом слушања прикупи податке: (дата табела) о некој особи, о њеном мјесту становања, колико има година, разред, школа коју похађа; - повеже слушани садржај са сликом или нацрта набројане појмове које је чуо; - путем мимике и гестикулације док слуша показује да разумије радње и наредбе везане за наставу и свакодневни живот (устани, сједи, отвори књигу, спакуј ствари, поспреми сто, напиши на таблу ...); - да за вријеме слушања повеже два или више сличних појмова. <p>Читање са разумијевањем Ученик ће моћи да:</p> <ul style="list-style-type: none"> - чита наглас познате ријечи са правилним изговором њемачких гласова, уз повремене корекције од стране наставника, кад се ради о интонацији; - чита са разумијевањем (глобално), након одговарајуће припреме (задачи прије читања), једноставане, кратке писане и илустроване текстове у вези са познатим темама; - разумије једноставне поруке и постављене задатке (допуни, придружи, тачно-нетачно итд.); - разумије једноставне пјесмице намијењене дјечи за учење страног језика у школи. 	<p>Ученици ће учити и користити:</p> <p>Глаголи Презент помоћних, правилних и неправилних и глагола са одвојивим и неодвојивим префиксом; Заповједни начин (рецептивно); <i>ich mag ...</i>, <i>ich möchte ...</i></p> <p>Члан Одређени и неодређени члан у ном. и акузативу, нулти члан;</p> <p>Именице Једнина и множина именица: номинатив и акузатив, сложенице (именица + именица, глагол + именица);</p> <p>Негација <i>nicht, nein, kein</i>;</p> <p>Замјенице Личне и присвојне замјенице у номинативу једнине и множине; Личне и присвојне замјенице у акузативу једнине и множине (рецептивно); Неодређена замјеница <i>es</i>;</p> <p>Упитне замјенице и прилози <i>wer, was, wie, wo, wen, wann, ; wie viele, wie alt</i>;</p> <p>Бројеви основни до 100 и редни до 30, датуми и бројеви година (2000-20__);</p> <p>Приједлози <i>in, an, um</i>;</p>	<p>Корелација са предметима који се изучавају у другој тријади основне школе. Знања која се стичу у оквиру ових предмета доприносе бољем и успјешнијем развијању постигнућа и вјештина у области изучавања страног језика.</p>

ПРОДУКЦИЈА

Усмено изражавање

Ученик ће моћи да:

- представи себе помоћу једноставних реченица (име и презиме, старост, адреса, хоби, разред и школа коју похађа);
- поставља питања о другима обраћајући се директно: „Wie heißt du?“, „Wie alt bist du? ...“;
- именује намјештај у учионици и наставна средства, наставне предмете, дане у седмици, мјесеце, годишња доба и вријеме на сату;
- упореди распоред часова са распоредом часова ученика у Њемачкој;
- наведе најосновније информације о члановима уже и шире породице (старост, мјесто становања, изглед: млад – стар; висок – низак; дебео – танак; марљив – лијен; љубазан – нељубазан; весео – мрзовољан);
- на цртежу покаже просторије у кући и стану;
- наброји основни намјештај у стану;
- опише своју собу;
- доведе у везу основне радње са одређеним просторијама у стану. (Küche: wir essen, die Mutter kocht; Bad ...);
- приликом најједноставније усмене продукције прави паузе, оклијева, прави грешке.

Писмено изражавање

Ученик ће моћи да:

- користи основна правила правописа;
- пише (познате) ријечи, просте и краће проширене реченице и при томе прави грешке;
- пише одговоре на једноставна питања у вези са познатом тематиком и поставља питања на задате одговоре (Ich heiße Marija. Wie heißt du? Wie ist deine Adresse? - Meine Adresse ist Berlin, Goethestr.20 ...);
- саставља кратке дијалоге, према моделу (три до четири реченице);
- пише кратке саставе (до 30 ријечи) уз помоћ смјерница у вези са тематиком у шестом разреду.

Прилози за мјесто и вријеме
da, dort, heute, morgen, jetzt;

Придјиви као дио именског предиката (*Sie ist fleißig.*);

Реченица

- проста и проширена, потврдна и одрична реченица (C+П+O), (*Ich habe eine Schwester und einen Bruder.*)

Субјекат + именски дио предиката.

Das Haus ist hoch.

- Упитна реченица (*Wortfragen, Satzfragen*);

ДИДАКТИЧКА УПУТСТВА И ПРЕПОРУКЕ – СМЈЕРНИЦЕ ЗА НАСТАВНИКЕ

Рецептивне вјештине

Један од циљева наставе њемачког језика је потпуно или бар суштинско разумијевање дијалогских и монологских језичких исказа у оквиру обрађене тематике, односно оспособљавање ученика да у тексту самостално пронађу и разумију потребну информацију. Од самог почетка ученици треба да буду суочени са текстовима за слушање како би могли да упознају гласовни систем њемачког језика и у њему разазнају и идентификују гласове, гласовне цјелине и прозодијске структуре и да схвате значење исказа. Према томе, наставници треба да континуирано користе звучне записе и презентују говорне текстове како би ученици имали прилику да чују изворне говорнике и да се постепено навикавају на нормалан темпо говора.

Иако се читање писаних текстова у реалном животу одвија најчешће у себи, у настави треба спроводити и гласно читање, посебно на почетном нивоу учења језика јер то помаже побољшању изговора код ученика. Међутим, треба примјењивати и читање у себи како би ученици пронашли потребну/е информацију/е у тексту.

Код текстова за слушање и писаних текстова треба примјењивати различите стилове разумијевања. Као ни у реалном животу ни у настави није неопходно да ученици сваки текст разумију детаљно, од ријечи до ријечи. Зависно од врсте текста и од начина формулисања задатака примјењиваће се различити стилови разумијевања: глобални, селективни и детаљни. Да би се ученицима донекле олакшало суочавање с текстом, прије слушања/читања текста спроводе се припремне/уводне вјежбе које имају за циљ да активирају предзнања ученика, да побуде њихову радозналост и да их мотивишу за рад.

Активности прије слушања/читања:

- разговор о теми текста,
- припрема асоцијограма и асоцијација на задани појам,
- представљање садржаја помоћу слика,
- представљање кључних ријечи и/или фраза,
- провјеравање досадашњег познавања теме/садржаја помоћу питања, попуњавањем табела,
- упознавање са задатком који ће ученици рјешавати док слушају.

У овој фази препоручује се објашњавање кључних ријечи које би олакшале ученицима разумијевање текста.

Пропратне вјежбе које се дају током слушања/читања текста омогућавају ученицима суочавање са текстом и рад на тексту. Препоручује се поступност, да се иде од оних лакших вјежби ка тежим, које треба да буду разноврсне. Међу њима треба да влада разноврсност како би ученици путем различитих врста вјежби могли изнова да се баве текстом, а често понављање одређених структура довело би до њиховог лакшег памћења. У току слушања/читања припреме се одговарајући упоредни задаци са минималним читањем и одговорима.

Разумијевање онога што се чита/слуша има централну улогу у комуникационом процесу и односи се већином на глобално, селективно или, у почетној фази учења језика рјеђе, детаљно разумијевање прочитаних/послушаних текстова.

Ученици на овом нивоу, нарочито у завршној фази, треба да се оспособе за разумијевање и у говорним ситуацијама које прате бука и шумови. Прије него што се пређе на слушање/читање текста наставник одговарајућим активностима припрема ученике и њихову пажњу усмјерава на слушање/читање текста. Слушање/читање текста, нарочито у почетку, треба према потреби поновити, а затим провјерити колико су ученици разумјели садржину текста (питања и одговори, допуна реченица, кратко усмено препричавање, попуњавање табеле и сл.).

Активности у току слушања/читања:

- са одговорима без ријечи (заокруживање, праћење текста на сликама, допуњавање слика),
- са одговорима помоћу ријечи (записивање ријечи у свеску, набрајање особа и ствари, допуњавање реченица, одговори тачно/нетачно),
- разумијевање садржаја (опис особе, правца, упутство за израду),
- преношење података у табеле,
- повезивање текста са сликама или дијаграмима,
- подвлачење занимљивих и употребљених израза,
- писање одређених ријечи,
- допуњавање кратког текста,
- сређивање помијешаних слика, ријечи, фраза.

Задаци који се раде послје слушања/читања текста имају за циљ провјеру разумијевања слушаног/читаног текста. За текст за слушање треба формулисати задатке тако да се од ученика не тражи памћење читавог текста него проналажење одређене информације и давање одговора нумеричког карактера или у виду имена и назива. Кад је у питању текст за читање од ученика се може тражити препричавање текста у кратким цртама, претварање прочитаног текста у другу текстуалну форму и сл.

Активности послје слушања/читања

Послје одслушаног садржаја, ученици провјеравају разумијевање и покушавају да креативно одговоре. При томе се употребљава што више различитих вјежби.

Одговор може бити:

- означавање, распоређивање слика,
- помоћу ријечи,
- помоћу W – питања, тачно/нетачно, помоћу одговора на главна питања,
- рјешавање задатака вишеструког избора,
- уписивање ријечи које недостају у тексту, уписивање података,
- повезивање текста са сликама,
- понављање или препричавање садржаја,
- сређивање помијешаних дијелова текста,
- лична објашњења текста,
- садржај текста, изражавање мишљења о тексту,
- промјена текста (нпр. интервју у игри улога),
- писање текста у другом лицу.

Рецептивне вјештине не треба схватити као активности у којима ће ученици имати пасивну улогу. У развоју ових вјештина ученици и те како имају активну улогу јер је сва њихова пажња и активност усмјерена на разумијевање текста или проналажење одређених информација у њему.

Продуктивне вјештине

Полази се од тога да се комуникативне језичке активности могу одвијати само уз садејство различитих вјештина. То значи да су за остваривање комуникације неопходне и продуктивне вјештине, писање и говор. Разумијевање писаног и говорног текста и стварање усменог и писаног исказа не могу се посматрати као одвојени и изоловани процеси него као комплексни и међусобно повезани процеси који се дјелимично одвијају симултано. Због тога од самог почетка у наставу треба укључивати и продуктивне вјештине и оспособљавати ученика за стварање писаних и говорних текстова на њемачком језику.

Вјештина писања заузима значајно мјесто у настави страних језика, јер се граматичке вјежбе и вјежбе за усвајање нових ријечи изводе најчешће писаним путем. Затим ученици пишу домаће задатке и писане провјере знања. Али у свим овим активностима писање

представља инструмент, који служи ostvarivaњу циља, увјежбавање граматике, вокабулара, правописа или провјера знања ученика. Међутим, писање треба примјењивати прије свега као продуктивну вјештину, гдје ће ученици сами стварати различите врсте текстова у складу са својим знањима и способностима.

На овом плану, неопходно је спроводити вјежбе које доприносе обогаћивању вокабулара ученика, као и вјежбе којима се увјежбава повезивање ријечи у веће цјелине. Такве вјежбе би биле припремне вјежбе, вјежбе састављања елемената и структурне вјежбе. У припремне вјежбе спадају оне којима се увјежбава правопис или прикупљају асоцијације на задату тему, као и једноставне мотивационе вјежбе, обично у форми неке игре ријечима. Помоћу вјежби за састављање елемената ученици уче како да успостављају везу између појединачних ријечи и реченица. Структурним вјежбама уче како да формулишу једноставне фразе и реченице.

Вјежбе за развијање ове вјештине се дају у краћим временским размацима. При томе треба користити различите врсте вјежби и нудити различите поводе за писање. Да би писање, које има за циљ успостављање комуникације, имало смисла, може се наћи конкретан прималац. То може бити нпр. неки ученик из разреда којем се пише писмо, разгледница, мејл, позивница или нека друга врста текста, на коју он онда може одговорити.

Да би ученици имали користи од писања, пожељно је бирати вјежбе и врсте текстова које имају неке везе са свакодневним животом ученика.

Вјештина говора, односно усменог изражавања може се испољавати монолошки и дијалогски. Да би се развила комуникативна компетенција потребно је ученика од самог почетка „изложити“ њемачком језику, што значи да је потребно успоставити континуитет у реализацији рецептивних вјештина. Ученици ће опонашати изговор и интонацију њемачких гласова и реченица, те преко репродукције и аутоматизације понављањем усвојених језичких образаца доћи до продукције. Увјежбавање појединачне гласове, гласовне скупине, акценат и реченичну мелодију те се прилагодити новом гласовном систему. Овдје се нпр. могу користити тзв. брзалице које служе тренирању говорне апаратуре. Затим ту су вјежбе за обогаћивање вокабулара ученика. За ово су подесни нпр. асоцијограм, вјежбе придруживања, сортирање ријечи и сл. И многе граматичке вјежбе спадају у ову групу. Оне доприносе да изражавање на њемачком језику буде што исправније.

Посебну пажњу треба посветити дијалозима који су веома заступљени у уџбеницима њемачког језика. Наставници треба да охрабрују ученике да их што је могуће више изводе усмено. Могу се спроводити већ на почетном нивоу, када ученици уче како се на њемачком језику поздравља, представља, успоставља контакт с неком другом особом и сл. Пошто се ради о свакодневним темама и дијалозима којима се симулирају свакодневне говорне ситуације, треба омогућити ученицима да говоре из властите перспективе и износе властита искуста, а не да само глуме личности из уџбеника, јер ће их то више мотивисати за рад.

За монолошко изражавање може се тражити од ученика да причају о неким личним стварима, нпр. да извјештавају о томе шта су радили, шта су доживјели, куда су путовали и сл. или да опишу неку слику.

Пошто се у учioniци углавном симулирају свакодневне говорне ситуације, потребно је добро осмислити повод за разговор, али исто тако важно је створити опуштenu атмосферу гдје неће бити страха од грешака, критике, кажњавања или слабих оцјена.

Ученике треба охрабрити да говоре на њемачком језику без обзира што ће бити грешака. Оне су неминовне, јер њемачки језик за њих представља страни језик. При томе треба биљежити грешке које су карактеристичне за читаву групу, а онда циљаним вјежбама радити на отклањању тих грешака.

Вјежбе треба да буду разноврсне, током часа да се крећу од оних једноставнијих, у којима ће ученици само репродуковати језик, до оних комплекснијих, у којима ће сами произвести говор или текст. Комбиновање више језичких вјештина у вјежбама, било рецептивних, било продуктивних, уз истовремено увјежбавање и примјену нове лексике и нових граматичких структура, учиниће час занимљивијим, а ученици ће бити мотивисанији за рад и учење. Било би пожељно да наставник, кад год је у могућности, у вјежбе укључи додатна наставна средства као што су: картице (у боји), слике, цртеже, постере, креде или маркере у боји, паное на чијој изради могу учествовати и ученици, игре као и видео-записе. У току наставе потребно је примјењивати разне облике рада као што су: рад у пару, групни рад,

индивидуални рад, пленум и фронтална настава према потреби.

Вокабулар

Учење ријечи и рад на обogaћивању вокабулара ученика једна је од најважнијих активности у настави страног језика. За успјешну комуникацију познавање ријечи је значајније од познавања граматичких правила. Због тога лексичке вјежбе треба логички осмислити и спроводити. Када се обрађује неко семантичко поље, треба кренути од рецептивних вјежби преко репродуктивних до продуктивних вјежби: вјежби препознавања, преко диригованих вјежби до вјежби слободне продукције.

Код прве групе вјежби ученици треба да идентификују одређене ријечи у неком тексту. Разноврсним вјежбама може се понављати и увјежбавати исти језички материјал. Честим понављањем ријечи путем разноврсних вјежби долази до бржег памћења ријечи. Овдје се могу изводити нпр. следеће вјежбе:

- ученици треба да пронађу одређену ријеч у тексту,
- ученици допуњавају кратак текст,
- у групи ријечи ученици заокружују ријечи које чују приликом слушања текста,
- током слушања текста ученици дају неки знак чим чују одређену ријеч,
- редослијед слова се испретура и ученици треба да одгонетну о којој ријечи се ради,
- у укрштеници ученици треба да идентификују одређену ријеч.

За рад на вокабулару веома су важне технике семантизације. Овдје се наставницима пружају бројне могућности и не би требало одмах посегнути за превођењем. Врло ефикасан је поступак визуелне семантизације, нпр. приказивање саме ствари уколико је у питању неки конкретан предмет, затим кориштење слике, илустрације, мапе, графикона, симбола, пиктограма и сл. Затим, могу се користити и средства невербалне комуникације: гестикулација, мимика, кретање.

Приликом вербалне семантизације ријечи могу се користити синоними, антоними, хипероними, хипоними, парафразе или примјери из ученичког окружења.

Учење ријечи у контексту или у оквиру одређене теме ефикасније је него учење изолованих ријечи. У настави треба користити различите мнемотехничке вјежбе, као нпр. асоцијације и аналогију, за које се сматра да доприносе лакшем и ефикаснијем преносу нове лексике у дуготрајно памћење, што је један од циљева наставе страних језика.

Граматика

Треба имати на уму да је улога граматике у комуникативној методи измијењена у односу на претходне методе и да граматика сада представља средство ка циљу. Настава граматике треба да буде у функцији остварења опште језичке компетенције, а не сама себи сврха. Настава граматике и увјежбавање граматичких правила чине саставни дио свеукупног процеса учења језика, али ни у ком случају не представљају његов централни аспект.

У настави граматике нови граматички феномен треба представљати у контексту, јер ученици не уче само како се тај феномен гради, него и коју функцију има и како се употребљава. Контекст увијек треба садржати језички материјал који је ученицима познат и по могућности довољан број примјера који поткрепљују правило. Терминологију треба свести на основне и довољно разумљиве појмове. За истицање битних елемената правила треба користити визуелна средства као геометријске фигуре, симболе, слике, боје, табеле и сл.

На овом нивоу учења језика ученик препознаје и имитирањем правилно употребљава основне језичке елементе, а не стиче знање о језику (граматичка правила).

При проналажењу граматичког правила пожељно је да се што више користи индуктивни поступак гдје се полази од примјера пронађених у аутентичним материјалима. На основу сличности у грађењу и употреби одређених језичких елемената ученици самостално или уз наставникову помоћ изводе и формулишу правило, које потом примјењују у другим контекстима. На овај начин код ученика се развија самосталност у раду.

Да би се граматичка правила усвојила и у одређеној мјери усавршила, а по могућности чак и аутоматизовала, она се обавезно морају увјежбавати. Због тога граматичке вјежбе представљају кључни аспект наставе граматике. И овдје треба користити различите типове

вјезби, како увјежбавање новог граматичког правила ученицима не би постало монотono.

Игре у настави

Игре и пјесме су постале саставни дио наставе страних језика и примјењују се на свим нивоима учења. Међутим, игре треба да буду добро осмишљене и да се спроводе плански како се активности ученика не би свеле само на игру. Оне треба да имају и образовни циљ, што значи да ученици треба кроз игру да уче. Пјесме треба одабрати у складу са узрастом и интересовањима ученика.

Игре у настави имају бројне предности. Поред језичких вјештина ученици стичу неке ванјезичке компетенције које су значајне за живот, а то су између осталог способност за кооперацију и тимски рад. Играма се активирају сва чула, играма се поспјешује усвајање језика у ситуацијама које су блиске реалном животу, као нпр. у играма са подијељеним улогама (Rollenspiele). Играма и пјесмама се поспјешује креативност ученика. Оне олакшавају успостављање контаката у разреду, могу позитивно утицати на понашање појединих ученика.

Играма и пјесмама се могу увјежбавати граматичке структуре, лексика, игре поспјешују комбинацију вјештина. Оне мотивишу ученике за учење, ослобађају их страха од потешкоћа које се јављају приликом учења њемачког језика. Уз игре и пјесме атмосфера је опуштенија па се у таквом раду активирају сви ученици. Све то може утицати на стварање позитивног става према предмету.

Игре и пјесме би требало примјењивати редовно, у краћим временским размацима. Током часа не треба одвајати много времена на њих како се читав час не би претворио у игру и пјесму.

Препоручује се реализација мини пројеката у чије организовање и спровођење од самог почетка треба да буду укључени сви ученици.

Праћење, вредновање и оцјењивање

Праћење, вредновање и оцјењивање се врши континуираним праћењем активности на часовима, приликом индивидуалног и рада у паровима и групама. Провјеравање знања је саставни дио наставе и треба по могућности да се обавља на сваком часу.

Оцјењивање знања и вјештина надовезује се на провјеравање знања. Код оцјењивања знања потребно је поштовати сљедећа начела:

- свако оцјењивање је такође и провјеравање, а свако провјеравање није нужно и оцјењивање,
- циљеви оцјењивања код појединих активности морају бити јасни и ученици су са њима упознати (нпр. оцјењивање разумијевања путем
- читања, оцјењивање језичког знања, разумијевање упутстава, правопис),
- активности тј. врсте задатака су оне са којима се ученици упознају већ при провјери знања,
- упутства су јасна и недвосмислена, планирани задаци морају имати примјер,
- критеријуми оцјењивања су унапријед договорени и ученици их знају,
- оцјењујемо учениково знање, не незнање (узимамо у обзир и знање, уколико ученици покушавају да створе нешто самостално, иако са грешкама),
- приликом оцјењивања образложити оцјену и дати повратну информацију,
- оцјењивањем континуирано пратимо ученика и покушавамо (и) да га мотивишемо.

ИСХОДИ УЧЕЊА:

Ученици шестог разреда владају, у говорној и писаној комуникацији, програмским садржајима датим у Наставном плану и програму, развијајући и унапређујући истовремено све језичке вјештине. Ученик препознаје и имитирањем правилно употребљава основне језичке елементе, а не стиче знање о језику (граматичка правила).

Ученици активно учествују у разговору (уз одређену помоћ наставника), започињу и воде

једноставан разговор, сналазе се у једноставном рутинском говору, преносе и разумију идеје и информације о познатим темама у предвидивим свакодневним ситуацијама, те да са релативном лакоћом учествују у једноставном разговору. У стању су да разумију једноставна питања, упутства, саопштења, те да издвоје битне информације. У монолошком излагању, једноставним ријечима могу изразити како се осјећају, описати свакодневне аспекте свог окружења, описати једноставне активности, свакодневне радње, износе своје планове, и једноставним дескриптивним реченицама говоре о предметима и стварима које посједују.

ИЗВОРИ

Уџбенички комплети за њемачки језик које је одобрило Министарство просвјете и културе Републике Српске; стручни приручници, граматике, рјечници које је одобрило Министарство просвјете и културе Републике Српске; интернет (преузети садржаји морају бити одговарајућег и примјереног нивоа и захтјевности у складу са узрастом и способностима ученика да би били кориштени у наставном процесу).